

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 10, 570, 716, 599

Čtení: Ž 27

Text: Mt 7, 7 – 12 *Proste, a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho prosí o rybu? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!*

Ježíšovo kázání na hoře, to nejsou jen blahoslavenství, hladící po duši. Je v něm také spousta imperativů, tedy rozkazů a zákazů. Nesud'te, nebud'te jako pokrytci, nemluvte naprázdno, neukládejte si poklady na zemi. To jsou ty zákazy. Mezi příkazy patří: proste, hleďte, tlučte. Ovšem i tyto imperativy vnitřně souvisí s blahoslavenstvími. Protože tak jako každý plačící je blahoslavený, protože bude potěšen, tak každý prosící něco dostane. A tak jako hladovějící bude nasycen, tak hledající nalezne. A tlukoucímu bude otevřeno. Jsou to přikázání i zaslíbení zároveň. Můžeme si to přebrat tak, že má smysl Boha o něco prosit, protože nás slyší. Má smysl hledat, protože pak člověk může něco nalézt. A má smysl bušit do zavřených dveří v naději, že budou otevřeny. Ovšem stejně tak je možno k výkladu těchto zaslíbení přistupovat z opačné strany, a sice jako k přikázáním. Pak výzva „proste a bude vám dáno“ znamená, že chceme-li něco obdržet, neobejde se to bez toho, abychom o to prosili. Chceme-li něco nalézt, no tak to ale musíme pořádně hledat. A chceme-li, aby se nám někde otevřely dveře, no tak to musíme na ně hlasitě a vytrvale tlučit. Obojí výklad je možný.

Když to zobecníme, tak Ježíš chce říci, že v každém případě má smysl o něco v životě usilovat. Ježíš to také podává jako obecné nasměrování, a nikoliv jako příslib splnění každých jednotlivých dílčích prosb. Ježíš tím povzbuzuje všechny rezignované a pochybující. Říká jim: vaše modlitby nejsou zbytečné a mají smysl. Váš život se neobejde bez hledání, ale to není marné. Ježíš neargumentuje nějakými neuvěřitelnými historkami. On vychází z běžné lidské zkušenosti. Jestliže někde zazvoníte u dveří, tak obvykle tím přivoláte někoho, kdo je uvnitř. Nebo si představte, že za vámi přijde vaše vlastní dítě s nějakou prosbou. Jako rodič se mu snažíte nějak vyhovět. Naopak je pro vás těžké něco svému dítěti odepřít. Máte ho rádi a někdy byste mu nejraději snesli modré z nebe. Zvláště, když bylo dlouho pryč nebo bylo nemocné nebo má nějaké trápení. A Ježíš říká: Přesně tak to prožívá váš nebeský Otec. Zkuste si trochu poopravit své představy o Bohu. Ne, opravdu to není vesmírný policajt ani nelítostný soudce. Je to otec, kterému na vás záleží. Lidé jako rodiče nebývají dokonalí. Ale zpravidla si pro své dítě přejí to nejlepší. Když za vámi jako za rodičem přijde váš syn nebo dcera a prosí vás o svačinu do školy, přece mu nezabalíte do sáčku šutr. A když potřebuje kružítko nebo úhloměr, tak mu nenabalíte do školy cigarety. Jestliže tedy my, ačkoliv býváme všelijací, máme zpravidla zájem dát dítěti to nejlepší, myslíte, že Bůh to má nějak jinak? Že je zlomyslný, že má radost ze špatnosti a že ho těší naše trápení? Bůh takový rozhodně není, říká Ježíš. Vyvrací tak naše předsudky o Bohu, když říká: „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!“

Zároveň ale nesmíme přehlédnout, že Bůh nedává svým dětem všechno, oč si řeknou. Ježíš říká: Dobrý Bůh dává dobré dary. Tak jako dobrý rodič, kdyby ho dítě prosilo o cigaretu, tak mu ji nedá, protože dobrý rodič dává dobré dary. Špatné dary dávat nechce. Kdyby člověk žádal Boha o kámen, aby jím mohl házet po bližním, tak zřejmě musí ještě dlouho prosit o moudrost a hledat ty správné dary a usilovat o pochopení, co je dobré, Bohu milé a dokonalé, jak říká ap. Pavel. Pro takového člověka o to víc platí: Proste, a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Proste, aby vám bylo dáno porozumět Božím záměrům. Hledejte a zkoumejte, co asi chce Bůh. Tlučte, aby vám Bůh otevřel oči pro své dobré dary.

Bratři a sestry, řeknu to ještě jednou. Ježíšovým záměrem je vykreslit Boha tak, abychom ho správně chápali. Abychom odhodili své předsudky a karikatury Boha. Tady nejde v první řadě o nás, abychom z Božích zaslíbení těžili co nejvíc pro sebe. Jde o to, abychom poznali Boha a viděli v něm laskavého Otce, z kterého nemusíme mít strach a nemusíme se děsit, že na nás šije nějakou boudu. Ježíš sám je nám vzorem ve vztahu k Bohu, protože Boha oslovuje tak důvěrně, jak to jen jde. Vidí v něm svého tátu, a také jej tak oslovuje: Abba – tati. O tento vztah jde především. Není to obchodní vztah „má dáti – dal“. Není to „něco za něco“, dar za prosbu, odměna za hledání, automaticky otevírané dveře po zazvonění. Bůh zjevně touží po tom, abychom se k němu znali jako ke svému milujícímu rodiči. Abychom nepochybovali o jeho lásce. Abychom mu nepodsouvali nekalé záměry. Abychom jej nevinili za své omyly. On chce, abychom mu plně důvěřovali, abychom vyhledávali jeho blízkost a náruč, abychom se chodili k němu radit nebo si třeba nechat pofoukat bolístku. To je mnohem víc než, kdyby nás jako nezodpovědný rodič zahrnul hračkami, penězi a bohatstvím. A tak se nebojme, když žádáme o chléb, že by nám dal kámen nebo když žádáme o rybu, že by nám dal hada. Bůh naše prosby vyslyší, a proto mají smysl. Ale jak ho znám, on lidem nejspíš dá ten chléb a rybu i tenkrát, když my nesmyslně žádáme právě o ten kámen či o hada, a pak si stěžujeme, že nás Bůh nevyslyšel.

Modlitba: *Náš nebeský Otče, odpusť nám, že sice často prosíme, ale jde nám spíš o naše vášně než o tvoji vůli. Kéž se naučíme hledat, kde otevíráš dveře pro naše prosby. Kéž ti věříme, že ti jako Otci všemohoucímu na nás záleží a že jsi nás stvořil ke vztahu lásky, ke vztahu s tebou s lidmi kolem nás. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, představil jsi nám Boha, jako milujícího rodiče, který pamatuje na naše potřeby víc než my sami. Naučil jsi nás důvěřovat a spoléhat. A tak věříme, že smíme Bohu odevzdat všechny své starosti a problémy. Nebeský Otče, ty víš lépe, co nám schází a co nám přebývá. Obejmi nás, ať nezůstáváme ve vzdoru vůči tvé starostlivosti o nás. Ať věříme, že to co dáváš ty, jsou dobré dary, které potřebujeme. A tak tě prosíme, abys to dobré, čeho máme dostatek, daroval také tam, kde je nedostatek. Abys dával mír, který si tu užíváme, daroval i tam, kde není. Prosíme, aby i jinde ve světě měli co jíst a pít, tak jako my. Prosíme, abys vyslyšel všechny, kdo se modlí za mír a za lásku, a abys totéž dal nalézt těm, kteří dosud myslí jen na hřích a páchají zlo. Prosíme za ty, kteří si připadají neschopní a neužiteční, aby objevili dobré dary a schopnosti, kterými jsi je obdaril. Prosíme za děti, které zažívají ústrky a nepřijetí, aby zakusily tvoji laskavou náruč skrze lásku bližních. Prosíme, vyslyš nejen naše modlitby, ale i modlitby těch, kteří už ve vyslyšení ani nedoufají. Vždyť ty jsi milující Otec nás všech a tvé úmysly s námi jsou pokojné a spravedlivé. Amen.*